

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Плевен, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Теодора Н. Петкова

при участието на секретаря ИГЛИКА ИВ. ИГНАТОВА
като разгледа докладваното от Теодора Н. Петкова Административно
наказателно дело № 20244430200217 по описа за 2024 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е жалба от И. И. У. от гр. Плевен, ж.к. „****“ ***, е***, ***, с ЕГН
*****, чрез адв. Г. Г. от АК-Плевен против НП № 23-0256-000409/08.12.2023г. на ***
РУ в ОД на МВР-Плевен, РУ-***я, с което на жалбоподателя: за нарушение на чл.139, ал.1,
т.2 от ЗДвП и на основание чл.177, ал.3, пр.1 от ЗДвП е било наложено административно
наказание глоба в размер на 500,00 лева. Твърди се, че НП е незаконосъобразно по изложени
в жалбата съображения, като се моли неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, вместо него се
явява адв. Г. Г. от ПАК с пълномощно по делото, ангажира становище по съществото на
делото, в което моли за отмяна на НП.

Ответникът по жалбата – *** РУ в ОД на МВР-Плевен, РУ-***я, редовно призован,
не се представява и не изразява становище по нея.

Съдът като съобрази изложените в жалбата доводи, събраните по делото
доказателства и Закона, установи следното:

ЖАЛБАТА Е ПОДАДЕНА В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК И ОТ
ЛЕГИТИМИРАНО ЛИЦЕ, ПОРАДИ КОЕТО СЕ ЯВЯВА ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

РАЗГЛЕДАНА ПО СЪЩЕСТВО, СЪЩАТА СЕ ЯВЯВА НЕОСНОВАТЕЛНА.

На 10.11.2023г. в 13:45 часа длъжностни лица при РУ-****я към ОД на МВР-Плевен – В. М. Т. и М. Р. Н. – констатирали, че жалбоподателят И. И. У., като водач управлява селскостопанска техника – колесен трактор „***” с рег. ***, собственост на „****“ ЕАД – клон ***, с Булстат: ***, движейки се по ул. „****“ до ***, с посока на движение към гр. ***, и извършва следното:

Управлява горепосоченото ППС като се движи по автомобилен път с норми ши размери, които надвишават разрешените – при допустима обща ширина от 2,55 метра, съгласно чл.5, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба номер 11/30.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, издадена от Министъра на МРРБ е с ширина 4,50 метра, установено с техническо средство ролетка,

Длъжностните лица констатирали също, че на водача не му е издадено разрешение за движение по пътищата отворени за обществено ползване от администрацията управляваща пътя, което да е съгласувано със съответната служба за контрол на МВР, съгласно чл.8, ал.2 от горепосочената Наредба.

За констатираното нарушение бил съставен в присъствието на водача - жалбоподателя И. И. У. АУАН Серия GA бл. № 989318 о***.11.2023г., с който му вменили нарушение на разпоредбата на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП. Актът бил предявен на жалбоподателя, който не изложил възражения по него.

Въз основа на съставения АУАН, на 08.12.2023г. било издадено атакуваното НП, с което на жалбоподателя И. И. У. за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП и на основание чл.177, ал.3, пр.1 от ЗДвП било наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 лева.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите В. М. Т. и М. Р. Н., ценени от съда като обективни и логични. Подкрепя се изцяло и от събраните по делото писмени доказателства, а именно: Разрешително № РИ-278/11.01.2022г. за движение на извънгабаритно или тежко пътно превозно средство /л.3/; съставеният АУАН Серия GA бл. № 989318 о***.11.2022г. на лис*** от делото; НП № 23-0256-000409/08.12.2023г. /л.8/; Справка за нарушител/водач/л.11, Заповед № 812з – 1632/02.12.2021г. Свидетелите Т. и Н. са категорични и последователни в показанията си пред съда, че именно жалбоподателят е управлявал горепосоченото ППС с обща ширина от 4,50 метра при допустима обща ширина от 2,55 метра, съгласно чл.5, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба №11/03.07.2001г. на МРРБ. Свидетелите твърдят още, че жалбоподателят нямал в момента на проверката издадено разрешение от администрацията управляваща пътя за движение по Републиканската пътна мрежа или пътища отворени за обществено ползване и се движи в колона, създавайки опасност за движението на насрещно движещите се ППС.

При извършена служебна проверка на приложените към преписката АУАН и НП съдът констатира, че същите са издадени от компетентните длъжностни лица съгласно ЗДвП и приложената по делото заповед, в сроковете предвидени в нормата на чл. 34 от ЗАНН и

съдържат формалните реквизити, предвидени в нормите на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН. Както в АУАН така и в НП са посочени дата и място на извършване на нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Нарушението е описано в достатъчна степен от фактическа страна, поради което нарушителят е разбрал какво точно нарушение му е вменено. В НП са посочени и данни позволяващи индивидуализацията на нарушителя в достатъчна степен – посочени са три имена, ЕГН, адрес, както и процесното ППС, които данни безспорно позволяват да се индивидуализира жалбоподателя.

По същество:

Съобразно разпоредбата на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП – „Движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението“.

Преценявайки доказателствата по делото /показанията на свидетелите, които се ценят като обективни и АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила не е опровергана/, и имайки предвид гореизложената фактическа обстановка, съдът намира, че наказващият орган е приложил правилно закона, като е приел, че е налице нарушение по смисъла на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП. Видно от описаната фактология, и за това няма спор, на процесната дата ж-лят управлявал въпросното ППС – колесен трактор „****“ с рег. ***. Не се спори и че се движел по общински път в гр.***я с посока на движение към гр. ***. Не е спорно и, че на ул.*** до *** бил спрял от длъжностните лица и било констатирано процесното нарушение, както и че не е било налице разрешение изискуемо в разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба №11/03.07.2001г. на МРРБ. В тази връзка е приложеното разрешително на л.5 от делото, което е било валидно до 31.12.2023г., но не и за пътища от посочения клас, където е бил спрял ж-лят, като посоченият, в т.ч. в конкретния случай клас е визиран в Приложение №6 към чл.8, ал.3 и 4 от Наредба № 11. Твърди се единствено, и това е основното възражение, че в АУАН и НП не е посочено и че не се установява и от доказателствата в изправност ли е било измервателното средство. Според съда тези индиректни твърдения имат ирелевантно значение, граничещо с несериозност и житейска неправдоподобност доколкото остава неясно за съда по какъв начин измервателното средство „ролетка“ следва да се въведе в изправност. Както в АУАН така и в НП е посочено изрично, че ширината е на трактора и тя е измерена с ролетка 4, 50 м, с посочване на допустимата от 2,55 метра.

Поради описаното съдът приема, че процесното ППС е над допустимата максимална ширина като такава на превозното средство. Поради това не само че правилно е измерена тази ширина – с ролетка/доколкото бяха наведени доводи за съмнения в тази посока, както беше посочено по-горе/, но и правилно е преценено като извършено нарушението доколкото липсата на разрешение в представения от ж-ля документ - Разрешително № РИ-278/11.01.2022г. за движение на извънгабаритно или тежко пътно превозно средство за придвижване именно на посоченото място, следва в конкретния случай да се приравни на

липса на разрешение.

Правилно АНО е определил и санкционната разпоредба – съответно тази на чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП. Съдът служебно установи, че при установяване на административното нарушение по чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП, респ. чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед изложеното, съдът приема, че за това нарушение административнонаказващият орган правилно е приложил относимата санкционна норма и определил размера на наказанието глоба в размер на 500 лева в законоустановения минимум.

Следуемо от описаното, визираното ППС, управлявано от ж-ля на процесната дата не е следвало да се движи във визирания пътен участък, въпреки че е имал разрешително за движение в други пътни участъци, за които не е изрично забранено при съобразяване на неговата обща ширина и допустимата такава от 2.55 метра.

Предвид гореизложеното, наказателното постановление се явява законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0256-000409/08.12.2023г. на *** РУ в ОД на МВР-Плевен, РУ-***я, с което на жалбоподателя И. И. У. от гр. Плевен, ж.к. „***“ ***, е***, ***, с ЕГН ***** за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП и на основание чл.177, ал.3, пр.1 от ЗДвП е било наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 лева, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва по реда на АК пред Административен съд – гр.Плевен в 14-дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му от страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____